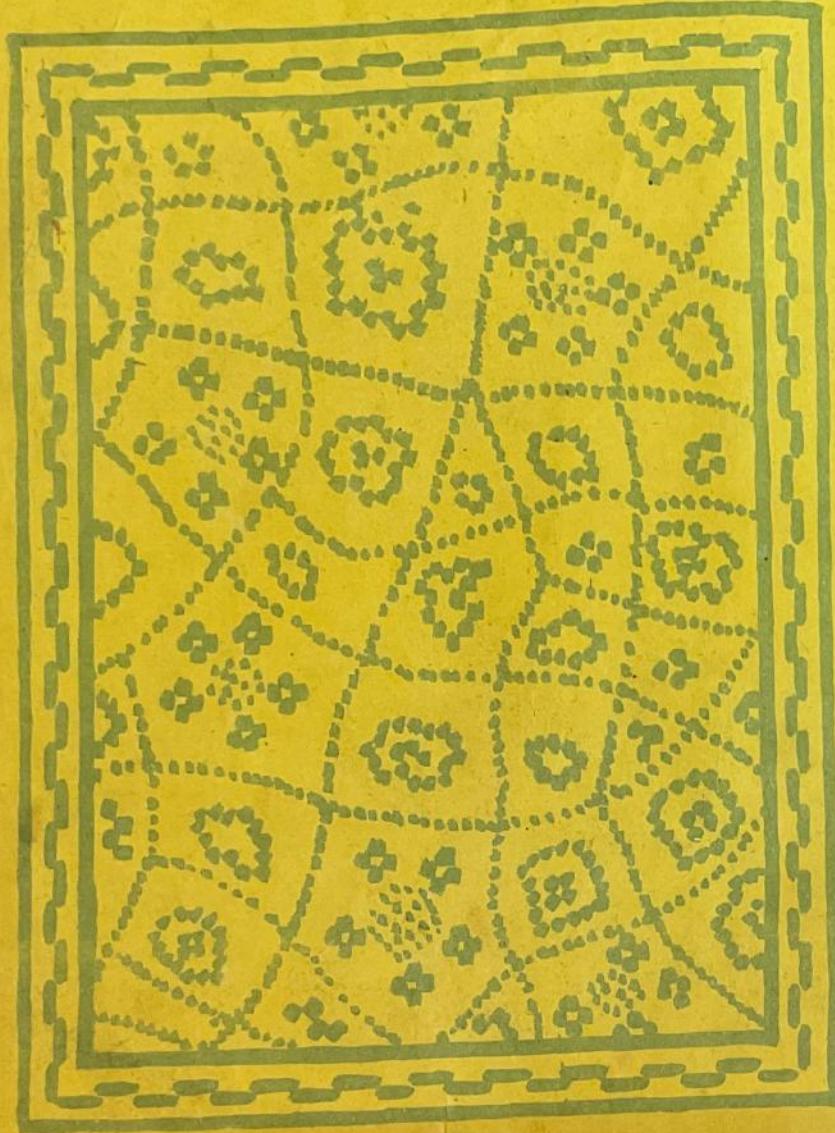

КОЗА - КУЧЕРЯВІ НІЖКИ

ТАДЖИЦЬКА
НАРОДНА
КАЗКА

Була собі коза-кучеряві ніжки, а в неї—
троє козенят: Алюль, Булюль і Хіштакі Сарі-
танур.

Одного разу, збираючись на пасовище, по-
кликала коза-кучеряві ніжки своїх діток
і каже:

— Рідні мої Алюль, Булюль і Хіштакі Са-
рітанур! Іду я в степ попастись, а вам принесу
на ріжках травицю, на языку водицю, а у ви-
м'ячку молочко. Зачиніть на засув двері і си-
діть дома.

Зачинилися козенята і чекають матері.
Та не встигла коза далеко відбігти від хати, як до дверей підходить собака, стукає лапою і гавкає:

— Рідні мої Алюль, Булюль і Хіштакі Сарітанур, відчиніть!

Козенята почули, що то не материн голос, і не відчирили.

Підібгав хвоста собака і побіг геть. Тим часом підходить до хатини шакал. Спинився коло дверей і завив:

— Рідні мої Алюль, Булюль і Хіштакі Сарітанур, відчиняйте швидше.

Та козенята впізнали і шакала.

Потім підійшов до дверей вовк. Він весь час стояв за хатою і чув, як повчала своїх діток коза. Змінив свій голос і тоненько, по-козячому, заспівав:

— Рідні мої Алюль, Булюль і Хіштакі Сарітанур, відчиніть! Я принесла вам на ріжках травицю, на языку водицю, а у вим'ячу молочко.

Почули козенята ті слова і навстіж відчинили двері.

Влетів вовчисько до хати, проковтнув усіх козенят і пішов геть.

Повернулась увечері коза-кучеряві ніжки, побачила відчинені двері, вбігла до хати, але козенят там не було.

Гірко заплакала вона, примовляючи:

— Рідні мої дітки Алюль, Булюль і Хіштак Сарітанур! Де ви? Я принесла вам на ріжках травицю, на язику водицю, а у вим'ячку молочко.

Тільки жодне козеня не обізвалось. Довго плакала коза. Та хіба сльози в горі помагають?

«Чи не собака поїв моїх діток?» — подумала вона. Потім вийшла надвір, стрибнула на дах собачої хати і затупотіла ратичками: тут-тут!

Собака почув і питиє:

— Хто виліз на мою хату? У мене гости. Пил сиплеться у мій плов. Мої гості осліпли від пилу!

— Я — коза-кучеряві ніжки.

Тупочу по твоїй хаті, бо ти з'їв мого Алюля,
 Ти з'їв мого Булюля!
 Ти з'їв мого Хіштакі Сарітанура!
 Виходь, собако, битися, ставай перед моїми рогами!
 Злякався собака, підібгав хвоста і каже:
 — Я не їв твого Алюля.
 Я не їв твого Булюля!
 Я не їв твого Хіштакі Сарітанура!
 Не вийду битись, не стану перед твоїми рогами! Йди до шакала: напевне, він поїв твоїх діток.

Прийшла коза до шакалової хати, стрибнула на дах і затупотіла ратичками: туп-туп-туп!

— Хто топчеться по моїй хаті? — репетує шакал. — У мене гости. Пил сиплеться у мій плов. Мої гости осліпли від пилу!

— Я — коза-кучеряві ніжки.
 Тупочу по твоїй хаті, бо ти з'їв мого Алюля.

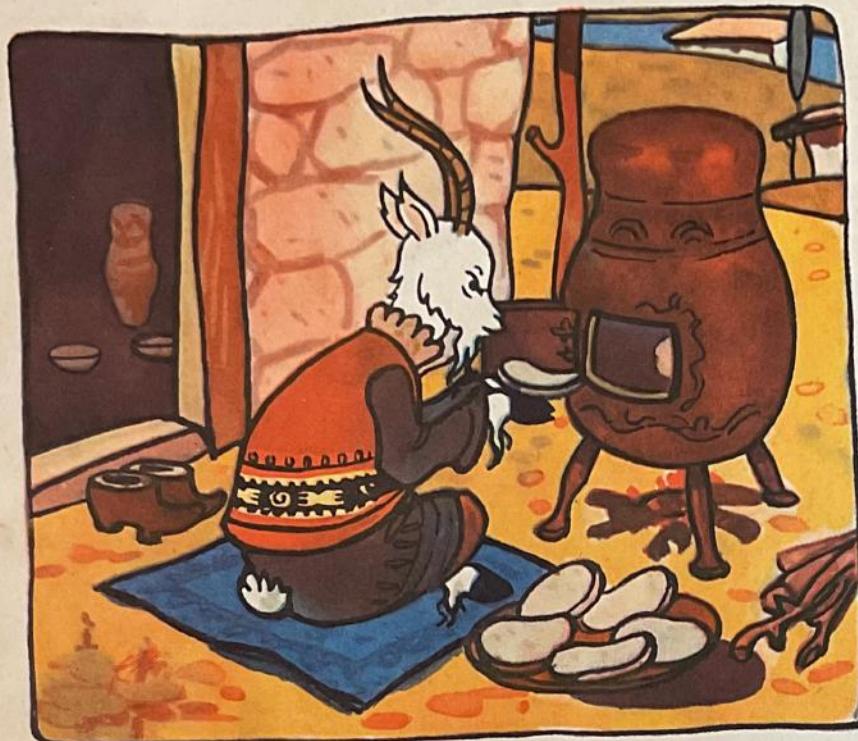
Ти з'їв мого Булюля!
 Ти з'їв мого Хіштакі Сарітанура!
 Виходь битися, ставай перед моїми рогами!

Злякався боязливий шакал і завив:
 — Я не їв твого Аллюля.
 Я не їв твого Буллюля!
 Я не їв твого Хіштакі Сарітанура!
 Їди, кізко, до вовка, то він твоїх діток
 поїв!
 Пішла коза-кучеряві ніжки до вовка.
 Стрибнула на дах його хати і гнівно зату-
 потіла ратичками.

— Хто виліз на мою хату? — сердито спи-
 тав сірий.— У мене гості. Пил сиплеється у мій
 плов. Мої гості осліпли від пилу!
 А коза ще дужче затупотіла і замекала:
 — Я — коза-кучеряві ніжки.
 Я тупочусь по твоїй хаті!
 Ти з'їв моого Аллюля!
 Ти з'їв моого Буллюля!
 Ти з'їв моого Хіштакі Сарітанура!

Виходь, вовче, битися, ставай перед моїми рогами!

— Так, я з'їв твого Алюля, — каже вовк.

Я з'їв твого Булюля!

Я з'їв твого Хіштакі Сарітанура!

І тебе не боюся...

Стану перед твоїми рогами.

Призначили час поєдинку і розійшлися.

Прийшла коза додому, спекла коржики

на молоці, однесла їх ковалеві і попросила:

— Нагостри мені, ковалю, ріжки!

Коваль з'їв смачні молочні коржики і старанно нагострив роги козі-кучеряві ніжки.

Вовк теж наліпив коржів, тільки не з тіста, а з болота, прийшов до коваля і каже:

— Нагостри мені зуби та швидше!

Коваль викинув геть вовкові коржі і не нагострив, а затупив йому зуби.

Настала пора битися.

Вовк тільки клацає тупими зубами, а козакучеряві ніжки як розбіжиться, як ударить гострими рогами — вовчиськове черево так і лопнуло. Звідти вискочили живі та здорові Алюль, Булюль і Хіштакі Сарітанур.

Втішились козенята й застрибали довкола матері. А дома їх чекала свіжа травиця, смачна водиця та солодке молочко.

7 коп.

ПЕРЕКЛАД А. М'ЯСТКІВСЬКОГО
МАЛЮНКИ В. ГОЛОЗУБОВА

ДИТВИДАВ
1963

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

КОЗА-КУДРЯВІ Е НОЖКИ

Таджикская народная сказка. (На украинском языке)

Редактор М. П. Лисич. Художній редактор Є. І. Паславська. Технічний
редактор М. Д. Дахно. Коректор З. К. Литвиненко

Здано на виробництво 29. IV. 1963 р. Підписано до друку 25. VII. 1963 р. Формат
70×90¹/₁₆. Фіз. друк. арк. 0,75. Умовн. друк. арк. 0,88. Обл.-вид. арк. 0,94.
Тираж 215000. Зам. № 495. Ціна 7 коп.

Друкарня «Атлас» Головполіграфвидаву Міністерства культури УРСР.
Львів, Зелена, 20.